

Arrest

nr. 238 742 van 17 juli 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juni 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 14 februari 2013.

Op 16 augustus 2018 dienen de ouders van de verzoekende partij in haar naam een verzoek om internationale bescherming in.

Op 28 oktober 2019 wordt, gelet op de jonge leeftijd van de verzoekende partij, haar moeder op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 6 november 2019 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Jij, [H.O.], bezit de Afghaanse nationaliteit en bent van Hazara origine volgens de verklaringen van uw moeder die in jouw naam sprak. Jij werd geboren op 14 februari 2013 in Geel. [H.M.Z.] (O.V. [...]) en Hassani Mina (O.V. [...]) zijn jouw ouders. Je hebt een zus, [H.L.] (O.V. [...]).

Jouw ouders kwamen op 22 november 2010 aan in België en dienden een eerste verzoek om internationale bescherming in. Ze verklaarden afkomstig te zijn uit het district Behsud in de provincie Maidan Wardak. Jouw moeder zou gedwongen uitgehuwelijkt worden en met jouw vader weggelopen zijn uit Afghanistan. Op 17 februari 2012 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan het beweerde verblijf van jouw ouders in het district Behsud van de provincie Maidan Wardak in Afghanistan en aan hun asielmotieven. Op 26 juni 2012 werd deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) gevolgd.

Op 2 augustus 2012 dienden uw ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 29 oktober 2012 werd er door het CGVS opnieuw een weigeringsbeslissing genomen omdat de nieuwe elementen geen afbreuk konden doen aan de ongeloofwaardigheid van hun verblijf in Afghanistan. Op 29 april 2013 volgde de RvV deze beslissing.

Op 24 januari 2014 dienden uw ouders een derde verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 15 januari 2016 nam het CGVS een volledige weigeringsbeslissing omdat er geen nieuwe elementen werden aangebracht die van die aard zijn dat ze de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden herkomst en verblijfssituatie in Afghanistan kunnen herstellen. Tegen deze beslissing werd er niet in beroep gegaan.

Op 19 februari 2016 dienden uw ouders een vierde verzoek om internationale bescherming in. Ze verklaarden tijdens hun eerdere verzoeken niet de waarheid te hebben verteld. Jouw vader zou afkomstig zijn uit Behsud maar op jonge leeftijd naar Iran vertrokken zijn. Later keerde hij naar Behsud terug om met jouw moeder te trouwen. Vervolgens gingen ze samen in Iran wonen alvorens enkele jaren later naar België te reizen. Jouw ouders riepen daarnaast een vrees in voor jou en jouw zus Lina, met name dat jullie gedwongen zouden uitgehuwelijkt worden in Afghanistan en dat jullie er geen onderwijskansen zouden hebben. Op 18 december 2017 nam het CGVS opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er nog steeds geen zicht wordt geboden op de herkomst van uw ouders. Op 20 juli 2018 volgde de RvV deze beslissing.

Op 26 juni 2018 dienen jouw ouders een machtiging in tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 16 augustus 2018 werd er door jouw ouders in jouw eigen naam en die van jouw zus Lina een verzoek om internationale bescherming ingediend. Jij zou bij een terugkeer naar Afghanistan gedwongen uitgehuwelijkt worden, geen onderwijskansen meer hebben en als meisje geen enkel recht hebben. Daarnaast zou je ontvoerd kunnen worden door de taliban omdat dat het lot is van Hazara-kinderen. Ter staving van jouw verzoek worden er enkele foto's van Afghaanse kinderen neergelegd.

Op 14 september 2018 dienden jouw ouders een vijfde verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd op 11 december 2018 afgesloten omdat er een afstand van het verzoek werd vastgesteld door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Op 5 februari 2019 dienen jouw ouders een zesde verzoek om internationale bescherming in op basis van eerder aangehaalde asielmotieven.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit en werd het persoonlijk onderhoud rechtstreeks van jouw moeder (O.V. [...]) afgenomen, die tevens in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen. Bovendien heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die tevens in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratief dossier en jouw moeders verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming grotendeels berust op dezelfde gronden die jouw moeder [M.] (O.V. [...]) en jouw vader [M.Z.] (O.V. [...]) aanhaalden in hun vierde verzoek om internationale bescherming van 19 februari 2016, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Het CGVS nam in het kader van haar verzoek om internationale bescherming op 17 december 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bij arrest van 20 juli 2018.

In het kader van jouw eigen verzoek om internationale bescherming haalde jouw moeder, die sprak in jouw naam, geen elementen aan dat een nieuw licht werpt op de vaststellingen gedaan in het kader van het verzoeken om internationale bescherming van jouw moeder. Je kan de beslissingen en motivering van het CGVS, alsook de arresten van de RvV terugvinden in de blauwe map toegevoegd aan het administratief dossier.

De elementen die worden aangehaald in jouw eigen verzoek om internationale bescherming werden reeds aangehaald door jouw moeder in haar vierde verzoek om internationale bescherming. Ze vreesde dat u op jonge leeftijd zou worden uitgehuwelijkt en niet naar school zou kunnen gaan in Afghanistan. In jouw eigen verzoek worden deze elementen aangehaald, naast de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan. Daarnaast wordt er gevreesd dat u ontvoerd en vervolgens onthoofd zal worden door de taliban wegens jouw Hazara-origine.

Er dient te worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds het volgende oordeelde met betrekking tot de vrees voor een gedwongen huwelijk en het gebrek aan onderwijskansen. "Dat hun minderjarige dochters waarschijnlijk zullen worden uitgehuwelijkt op jonge leeftijd, zoals verzoekster beweert, kan bezwaarlijk een reëel risico worden genoemd nu de verzoekende partijen als ouders toch het beslissingsrecht behouden over hun eigen kinderen. Verzoekster erkende dit tijdens haar gehoor, maar wierp op dat de mentaliteit van haar echtgenoot mogelijks zou veranderen bij een terugkeer naar Afghanistan (gehoorverslag verzoekster, p. 10). Het betreft hier echter een louter speculatieve bewering die geenszins op een actuele vrees duidt. Wat betreft verzoeksters verklaring als zouden haar dochters in Afghanistan minder (onderwijs)kansen geboden worden, herhaalt de Raad dat verzoekster nalaat zicht te bieden op haar werkelijke regio van herkomst in Afghanistan. De Raad kan redelijkerwijs aannemen dat de onderwijskansen in Afghanistan over het algemeen lager liggen dan in België, doch niet dat deze over het hele land even beperkt zouden zijn. Verzoekster toont op geen enkele wijze in concreto aan dat haar gezin in Afghanistan de

toegang tot fundamentele basisrechten zoals onderwijs op discriminatoire gronden zou worden ontzegd. Het loutere gegeven dat Afghanistan niet dezelfde kansen op persoonlijke ontwikkeling biedt als België volstaat niet om de toekenning van internationale bescherming te rechtvaardigen."(arrest RvV 207 051 van 20 juli 2018).

Er werden tijdens het persoonlijk onderhoud op 28 oktober 2019 geen elementen aangebracht die deze vaststellingen kunnen ombuigen. Wanneer hiernaar gevraagd wordt houdt uw moeder het bij algemeenheden zonder in concreto een vrees aan te halen (CGVS, p. 5-6). Dat u bovendien als meisje geen rechten zou hebben in Afghanistan (CGVS, p. 6) is een blote bewering.

Wat betreft de vrees voor ontvoering en onthoofding door de taliban wegens jouw Hazara-origine dient te worden opgemerkt dat dit berust op een louter vermoeden. Er wordt geen enkel concreet element aangehaald. In het Easo rapport "Individuals targeted by armed actors in the conflict" van december 2017 wordt gesteld dat de taliban geen etnische of sektarische agenda hebben, maar alle Afghanen trachten te verenigen in hun strijd tegen de buitenlandse aanwezigheid en de huidige overheid. In dit rapport wordt er melding gemaakt van twee voornaamste soorten aanslagen waarbij Hazara's het slachtoffer werden: aanslagen in grote steden tegen plaatsen waar sjiieten samen komen en voorvallen waarbij Hazara's onderweg tegengehouden en vervolgens veelal ontvoerd worden. Het rapport verduidelijkt evenwel dat het viseren van reizende Hazara's niet alleen afgenomen is, maar vooral dat bij de meeste van deze incidenten de Hazara's niet gevisieerd werden omwille van het behoren tot hun etnische of religieuze groep. Door de loutere vage verwijzing naar de houding van de taliban ten opzichte van de Hazara's slaagt jouw moeder er allerminst in aan te tonen dat er voor jou persoonlijk een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade is enkel omdat je het sjiitisch geloof aanhangt of tot de groep der Hazara's behoort.

Met betrekking tot jouw gebrek aan kennis over de Afghaanse tradities en cultuur dient opgemerkt te worden dat je hier in België opgroeit bij jouw ouders die van Afghaanse origine zijn. Het CGVS is dan ook van oordeel dat je familie desgewenst in staat moet zijn je de nodige kennis over Afghanistan bij te brengen op het niveau van een kind. Hoewel het CGVS begrip opbrengt voor het feit dat een terugkeer naar jouw land van nationaliteit bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat het feit dat geen van deze elementen een intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/ of fysieke integriteit inhoudt en zodoende in jouw hoofde geen aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die worden neergelegd ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. De foto's van Afghaanse kinderen die de situatie en omstandigheden waarin jullie zouden moeten opgroeien bij een terugkeer moeten aantonen zijn algemeen van aard. Het volstaat niet om te verwijzen naar de algemene situatie om jouw nood tot bescherming aan te tonen, deze nood dient in concreto te worden aangetoond.

Bovendien wordt er voorbijgegaan aan het feit dat het CGVS, gevolgd door de RvV van oordeel is dat er door jouw ouders niet werd aangetoond dat ze van het district Behsud in de provincie Maidan Wardak afkomstig zijn of waar ze de jaren voor hun komst naar België hebben verbleven, noch maakten ze aannemelijk dat ze afkomstig zijn uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5,§3 van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat jij geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Het zesde verzoek om internationale bescherming van jouw ouders, [H.M.Z.] en [H.M.], werd door het CGVS afgesloten met een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Voor jouw zus [H.L.] werd er door het CGVS eveneens een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

2. Over de rechtspleging

De Raad heeft, bij beschikking van 22 juni 2020, aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen verzocht om de stukken waarop de bestreden beslissing is gesteund en die zich niet in het administratief dossier bevinden, met name de notities van het persoonlijk onderhoud van de moeder van de verzoekende partij van 28 oktober 2020, over te maken. Deze beschikking steunt op artikel 39/62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en werd op 23 juni 2020 per aangetekend schrijven verstuurd.

Op 3 juli 2020 ontvangt de Raad een aanvullende nota van de verwerende partij met de notities van het persoonlijk onderhoud van de moeder van de verzoekende partij van 28 oktober 2020.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De middelen

In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1A van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen en bijlagen, Genève, 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, B.S. 4 oktober 1953, van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, b-c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *juncto* artikel 48/4, §2, b-c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

3.1.1. Het standpunt van de verzoekende partij

De verzoekende partij zet haar middelen als volgt uiteen:

“Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

zich buiten het land van herkomst bevinden;

een gegronde vrees voor vervolging hebben;

“omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging”.

de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Deze elementen toegepast op verzoeker:

zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België, waar haar ouders hun aanvraag tot asiel hebben ingediend op 22 november 2010.

een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Op basis van de verklaringen van verzoeker wordt door verweerster geconcludeerd dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het

lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft kunnen aantonen.

Verzoekers vrezen onderworpen te worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM, indien ze terug moeten keren.

Verzoekers vrezen vervolgd te worden omwille van de aangehaalde problemen en omdat haarvader in een kerk in België verbleven.

Wat betreft hun subjectieve vrees wenst ze te verwijzen naar haar verklaringen bij het CGVS.

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen omdat deze de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

Dat dit middel is gegrond.”

en

“Verweerster heeft de asielaanvraag van verzoeker afgewezen omdat de asielaanvraag van haar ouders afgewezen is.

Verzoeker meent dat ze gestraft wordt voor de fouten (geen coherente verklaringen af te leggen door de mentale problemen en persoonlijke toestand) die hun ouders gemaakt hebben.

Verzoeker meent dat haar asielaanvraag op een symbolische wijze behandeld is geweest.

Met symbolische bedoelt ze dat: ok, wij hebben u gehoord maar toch nemen wij een negatieve beslissing.

Waarom?

Omdat de ouders geen coherente verklaringen afgelegd hebben.

Verzoeker meent dat ze door een zeer bekwame dossier behandelaar geïnterviewd waren en dat ze verbaasd is dat ze een negatieve beslissing gekregen heeft.

Het is duidelijk het beleid van verweerster om in z'n gevallen geen positieve beslissing te nemen.

Maakt niet uit hoe verwesterd de kinderen zijn.

Verzoeker is verwesterd en ze spreken onder elkaar in het Nederlands. De meeste woorden begrijpen ze niet in haar moeder taal.

Verzoeker meent dat verweerster geen rekening gehouden heeft met haar persoonlijke situatie met name het feit dat ze in België geboren is.

Verzoeker heeft geen binding met een ander land.

Verzoekers ouders menen dat ze al jaren niet meer in Afghanistan wonen. Ze menen dat zowel ze als hun kinderen totaal vervreemd zijn van Afghanistan.

Verweerster stelt dat het belang van eerder verblijf cruciaal is voor de beoordeling van de asielaanvraag.

Verzoeker meent dat over haar verblijf en geboorte in België geen twijfel is. Verzoeker begrijpt niet dat verweerster helemaal met dit element geen rekening gehouden heeft.

De beslissing van verweerster is totaal in strijd met het belang van het kind zoals het verwoord is in artikel 3 van het kinderrechten verdrag.

Verzoeker meent dat ze bijna 10 jaar in België wonen.

Verzoeker meent dat ze als een Hazara vandaag de dag een legitiem doelwit is geworden voor de Daesh. In 2018 en 2019 waren er meerdere gerichte aanslagen tegen Hazara's in Kaboel.

1 November 2019 | USDOS - LIS Department of State

Afghanistan

Annual report on terrorism (covering 2018)

Country Report on Terrorism 2018 - Chapter 1 - Afghanistan (Periodical Report, English)

** On April 22, an ISIS-K suicide bomber detonated his vest at an identity card distribution center in a predominantly ethnically Hazara, Shia-minority neighborhood in Kabul, killing more than 60 civilians. * On April 30, ISIS-K members conducted a suicide bombing in Kabul and a shooting in eastern Khost province killing 25 people, including 10 journalists. [...] * On August 15, an ISIS-K suicide bomber detonated his suicide vest at a private school in a predominantly ethnically Hazara, Shia-minority neighborhood in Kabul, killing 48 students as they prepared to take their university entrance examinations.*

<https://www.ecoi.net/en/document/2019159.html>

/ 5 October 2019 | Finnish Immigration Service

Afghanistan

Report on a fact-finding mission to Kabul conducted in April 2019 (general situation; livelihoods, living conditions and societal treatment of returnees; situation of Hazaras in Kabul)

Afghanistan: Fact-Finding Mission to Kabul in April 2019 (Special or Analytical Report, English)

Report on a fact-finding mission to Kabul conducted in April 2019 (general situation; livelihoods, living conditions and societal treatment of returnees; situation of Hazaras in Kabul)

Bericht zu einer Fact-Finding-Mission nach Kabul, die im April 2019 stattfand (allgemeine Lage; Lebensgrundlagen, Lebensbedingungen und Behandlung von Rückkehrerinnen durch die Gesellschaft; Lage von Hazara in Kabul)

The Hazara community in Kabul is cohesive, and Hazaras returning to the city often end up in the Hazara-majority areas. These neighbourhoods function on their own without much support from the government, but they have been subject to increased attacks, mostly claimed by ISIS. [...] Followed by the Hazara wars in 1891- 1893 thousands of Hazaras from the Hazarajat! 79 region were taken or sold to Kabul into slavery, and some of the current Hazara residents are their descendants. 180 Most of the Hazaras in Kabul live in the southwest of the city in Police Districts 6 and 13181, and also PD 5, and the majority live in the Dashti Barchi neighbourhood!82, which belongs to [...] Living conditions and livelihoods of the Hazaras The Hazara areas can be described as informal settlements, but Hazaras are never found in the Kabul informal settlement (KIS) IDP Camps. The primary reason that the Hazaras are not found in the KIS settlements is that the Hazara community is cohesive and they tend to look after new arrivals through a range of social networks. [...] Government jobs are not very accessible to Hazaras. If the minister is not a Hazara, it is going to be difficult for Hazaras to be employed under that ministry. 204 However, the Hazara community itself is more organized and cohesive than any other settlement and can provide some services. [...] For example, there are 500 privately funded Hazara community-run education centers in Kabul.205 Some Hazara residents of Kabul mentioned that many Hazaras are well educated and they send their children to school even though they have low income.

https://migri.fi/documents/5202425/5914056/Afghanistan_FFM_Returnees_MIG-1914851.pdf/ebbe969e-aea8-768d-c10b-37fad4b2bbd2/Afghanistan_FFM_Returnees_MIG-I_914851.pdf

Verzoeker meent dat de bovenvermelde rapporten volledig van toepassing is in haar situatie.

Verzoeker meent dat ze ook geen binding heeft met het land van herkomst. Ze moet van nu beginnen mocht ze terugkeren naar het land van herkomst. Verzoeker meent dat in haar hoofde sprake is van buiten gewone omstandigheden.

Verzoeker verklaart zich nader:

Bij de aanvraag 9bis vw moet men bewijzen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden.

Verzoeker wenst te verwijzen naar een arrest van uw Raad waarin het volgende staat:

Niet kennen van Russisch / Oekraïens schrift door schoolgaande kinderen is buitengewone omstandigheid voor 9bis-aanvraag

Kinderen die al heel hun leven in België schoollopen en daardoor het Russisch of schrift niet kennen, hebben een reden om een humanitaire verblijfsaanvraag in België in te dienen in plaats van met hun ouders te moeten terugkeren naar hun herkomstland, Rusland, om daar een verblijfsaanvraag in te dienen. RvV arrest nr. X van 24 januari 2017.

Verzoeker meent dat ze in haar moedertaal niet kan lezen en schrijven. Als dit element in het kader van aanvraag 9bis vw een buitengewone omstandigheden kan vormen, waarom niet bij de beoordeling van de sub beschermingsstatus op basis van artikel 15 b van de kwalificatierichtlijn?

Waarom niet bij de beoordeling van verwestering?

Verweerster heeft nagelaten om de zaak vanuit dit invalshoek te bekijken.

Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom het leven van mijn cliënten niet gevaar zijn omwille de aangehaalde problemen.

Waarom ze geen rekening gehouden met de mentale problemen van verzoekers.

Een dergelijke handelwijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Dat dit middel is gegrond."

en

"Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoekers niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B - grond.

Hierbij wensen verzoekers te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':

"Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming".

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt.

Verzoeker meent dat de beslissing van verweerster haar en haar gezin gijzelt.

Verweerster gebruikt een motivering waar men niet meer weet wat men moet opzoeken om een IVA tegen te spreken.

Of bewijzen dat er sprake is van willekeurig geweld.

Verzoeker meent dat gezien er geen twijfel is over hun nationaliteit, het de plicht van verweerster is om te motiveren waar ze naar toe moeten gaan.

Het is niet ernstig om te stellen dat er twijfel is over de verblijfplaatsen van verzoekers en tegelijker tijd op het einde van beslissing van haar ouders adviseren over de niet schending van non - refoulement naar Afghanistan.

Verzoeker meent dat ze het recht heeft om te weten waar en in welke stad moeten ze terug keren.

De beslissing zal pas correct gemotiveerd zijn.

De beslissing is nu gebrekkig gemotiveerd.

Verzoeker meent dat in Kaboel op dit moment sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel c van de kwalificatierichtlijn.

Ter staving hiervan wenst ze te verwijzen naar de hieronder staande artikelen:

Taliban suicide attack in Kabul kills Afghan troops

Afghan officials said at least four soldiers killed in the attack in Chahar Asyab district of Kabul.

<https://www.aljazeera.com/news/2019/09/taliban-suicide-attack-kabul-kills-afghan-troops-190912100202340.html>

At least 12 killed in Kabul suicide bombing including NATO soldiers

<https://www.cbc.ca/news/world/afghanistan-kabul-attack-soldiers-1.5271452>

Taliban blast kills US soldier, several civilians in Kabul

<https://www.aonews.com/874989f36e364304b757186340dc9e6d>

Russia & Central Asia

One wedding, 63 funerals: Islamic State claims it carried out Kabul suicide bombing Attack came as Washington and Taliban finalise a deal to reduce the US military presence in Afghanistan

Another 182 people were wounded in the Saturday night explosion

<https://www.scmp.com/news/world/middle-east/article/3023277/deaths-feared-after-massive-blast-hits-kabul-wedding-leaving>

Kabul

Americas

Trump scuppered Taliban peace plan 'by trying to take credit for deal'

The US leader had wanted to appear as the one to put the final pieces of the historic accord, which had already been agreed, together - reports suggest

Middle East

Taliban say peace deal breakdown with Donald Trump 'will harm America'

US politics

Trump calls off peace talks after claim of Camp David Taliban meeting

Asia

10 people dead in another Taliban attack despite negotiations

Asia

At least 16 dead in Taliban attack on NCO compound in Kabul

Asia

US and Taliban close to deal to allow peace talks, Trump envoy says

Asia

Taliban take patients hostage in 'massive attack' on Afghan city

Asia

Kabul wedding suicide bombing highlights Afghanistan tensions

Asia

Afghanistan wedding suicide bombing kills at least 63 people in Kabul

Asia

Dozens feared dead in Afghanistan after suicide bomber targets wedding

<https://www.independent.co.uk/tonic/Kabul>

February 2019 | ECRE - European Council on Refugees and Exiles

Afghanistan

Brief report on the inadmissibility of returns due to the deterioration of the security situation

No reasons for return to Afghanistan; ECRE's recommendation for a suspension of returns to Afghanistan due to the security situation there and the unfairness of asylum decision-making in Europe (Expert Opinion or Position, English)

<https://www.ecre.org/wp-content/uploads/2019/02/Policy-Note-17.pdf>

7 August 2019 / BBC News

Afghanistan

Kabul: At least 14 people killed and nearly 150 others injured in bomb explosion at police station; Taliban claim responsibility for the attack

Afghan violence: Taliban bomb kills many amid peace talks with US (Media Report, English)

Kabul: At least 14 people killed and nearly 150 others injured in bomb explosion at police station; Taliban claim responsibility for the attack

Kabul: Mindestens 14 Personen getötet und fast 150 weitere bei Bombenexplosion auf Polizeistation verletzt; Taliban bekennen sich zu dem Anschlag

A huge bomb outside a police station in the Afghan capital Kabul has killed at least 14 people and injured nearly 150. The explosion sent a large plume of black smoke into the sky and left nearby buildings in ruins. Most of those wounded were civilians. The Taliban say they carried out the attack. [...] It was during these security checks that the bomb was detonated. One witness told the BBC: "I was driving in the area when I heard a terrible sound of the explosion, and my car was shaking. Right after that, I saw windows of nearby shops blowing up. " Despite the Taliban and the US being close to a historic pact, there has been a recent surge in attacks across the country. [...] On Tuesday another bombing in Kabul, targeting a vehicle carrying workers from the counternarcotics directorate, killed five people and wounded seven. The Taliban also called for a boycott of the country's 28 September presidential election, and threatened to attack election rallies. == Is Afghanistan any closer to peace?

<https://www.bbc.com/news/world-asia-49263537>

2 March 2018 | UNHCR - UN High Commissioner for Refugees

Afghanistan

Presentation on the situation in Afghanistan (background; security situation; displacement; humanitarian situation; risk profiles; education; health; internal protection alternative / IF A)

International Protection Needs of asylum-seekers from Afghanistan; 12 March 2018 -

Vienna, Austria (Expert Opinion or Position, English)

Slide 6 Regions most affected by conflict 16% of verified civilian casualties were recorded in Kabul city in 2017 For the first time, in 2017, UNAMA recorded attacks by ISK outside of Nangarhar or Kabul, in Herat province In 2017, conflict caused new internal displacement in 31 out of 34 provinces Southern Central Eastern South Eastern Western Northern North Eastern Central Highlands -[...] Neither Kabul nor Herat city were safe for civilians in 2017, with both cities reporting hundreds of civilian casualties (Kabul city > 1,600, representing a 17% increase compared to 2016). - Although the Central Highlands has recorded relatively few civilian casualties in recent years, the local population (predominantly Hazara) is effectively isolated. [...] ISK has also claimed responsibility for recent attacks on Shia mosques in Kabul and Herat. Internal displacement: All 34 provinces are hosting IDPs, undermining their capacity to absorb returnees from Pakistan and Iran and provide adequate shelter, livelihoods, and basic services. [...] - Even in cities with a mixed population, such as Kabul and Herat, communities are largely segregated in different neighborhoods with minimal interaction. Although political alliances have formed between leaders of different communities, such alliances are primarily a result of political expedience rather than shared ideology and remain fragile. [...] In addition, UNHCR provides protection and assistance to almost 500 refugees and asylum-seekers of various nationalities residing in Kabul, Kandahar and Herat, registered under the UNHCR mandate in the absence of a national refugee law. - 58,592 registered Afghan refugees returned to Afghanistan in 2017 from Pakistan (98%), Iran (2%) and other countries.

https://www.ecoi.net/en/file/local/1426865/90_I_521184267_unhcr-afa-pptaurvasioatel-20180312-oeeavn.pdf

25 January 2018 | RDC - Refugee Documentation Centre, Legal Aid Board

Afghanistan

Query response on Afghanistan: Returned asylum seekers

Afghanistan - Information on treatment of returnees to Afghanistan, particularly deportees/failed asylum seekers or those who have returned from studying abroad. (Response, English)

Country Information Report Afghanistan) A report published by UK-registered charity the Refugee Support Network, in a chapter titled 'Afghanistan overview', states: "The situation faced by the returnee

population is in fact bleaker, with unemployment and difficulties securing a sustainable livelihood an especial challenge for returnees and IDPs, particularly those attempting to re-settle in Kabul and Herat
https://www.ecoi.net/en/file/local/1423145/1788_1517321026.2501.pdf

5 February 2018 / AI - Amnesty International
Afghanistan

Statement on the security situation for civilian population (security situation for returnees; possible additional risk factors for returnees from Western countries; possibilities for returnees to evade risks; possibility to safeguard means of existence for single returnees between the age of 18 and 40; access to housing and labour market; situation of Hazara minority)

Stellungnahme vom 5.2.2018 an das VC Wiesbaden (Expert Opinion or Position, German) Februar 2017 starben bei einem Angriff der Taliban auf eine Schule im ländlichen Raum der Provinz Laghman zwei Schüler, sieben wurden verletzt.²² In der Provinz Herat kamen am 27. Mai 2017 bei der Explosion eines Sprengsatzes in einem Kleinbus mindestens 13 Menschen ums Leben, acht weitere wurden verletzt. [...] 5415610&s=afghanistan/ 24 Reuters, Suspected bomb kills seven outside historic mosque in Afghanistan's Herat, 6. Juni 2017, Abruf bar unter:

<https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-attack/suspected-bomb-kills-sevenoutside-historic-mosque-in-afghanistans-heratidUSKBNl>

8X1 EO?feedType=RSS&feedName=worldNews 25 DW, Mindestens 24 Tote bei Bombenanschlag in Kabul, 24. [...] 5415610&s=afghanistan/

<https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-attack/suspected-bomb-killssevenoutside-historic-mosque-in-afghanistans-heratidUSKBNl>

18X1 EO?feedType=RSS&feedName=worldNews

<https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-attack/suspected-bomb-killssevenoutside-historic-mosque-in-afghanistans-heratidUSKBNl8X1EO?> [...] Entführungen werden aber nicht nur durch

regierungsfeindliche Gruppen durchgeführt, sondern auch durch kriminelle Gruppen.⁷³ Von staatlichen Akteuren kann gegen diese Übergriffe kein Schutz erwartet werden. ⁷⁴ Die Provinz Herat ist beispielsweise ganz besonders von Entführungen betroffen, die sich oftmals an Geschäftspersonen oder ihre Familienangehörigen richten, um Geld zu erpressen. [...] Abruf bar unter:

<http://www.bbc.co.uk/news/world-asia-34719314> 190 Jawed Zeyartjahi, 11 Dead As Rival Taliban Factions Fight It Out In Herat, Tolo News, 7. Dezember 2015.

https://www.ecoi.net/en/file/local/14249_7_0/6_1519216797_7_802005-amnestvafahanistan-02-2018.pdf

Dit indien verweerster denkt dat een uitwijzing naar Kaboel het non - refoulementbeginsel niet schendt. Dat middel is gegrond."

3.1.2. De verwerende partij brengt geen nota met opmerkingen bij.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

3.2.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.2.3. Op 16 augustus 2018 dient de verzoekende partij in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale

bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De moeder van de verzoekende partij werd op 28 oktober 2019 gehoord bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (hierna: CGVS). De moeder van de verzoekende partij sprak in naam van haar minderjarige dochter omdat zij door haar jonge leeftijd nog niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt.

De moeder van de verzoekende partij verklaart dat de verzoekende partij in België is geboren en niet naar Afghanistan kan gaan. Zij stelt dat er geen enkele plaats in Afghanistan veilig is en dat haar dochter arm zou zijn. Tevens verklaart zij dat haar dochter uitgehuwd zou worden, geen school zou kunnen lopen en, als vrouw, geen rechten zou hebben in Afghanistan. De moeder van de verzoekende partij stelt dat er veel conflict is in Afghanistan, waarbij ook kinderen worden gedood. Zij wijst er ook op dat haar dochter Hazara is en dat de taliban Hazara-kinderen ontvoeren en onthoofden. Ter staving van haar vluchtrelaas legt de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing een aantal foto's van kinderen in Afghanistan neer. Deze foto's werden voorgelegd door de moeder van de verzoekende partij tijdens haar gehoor op 28 oktober 2019 om aan te tonen in welke omstandigheden kinderen in Afghanistan moeten leven en welke problemen ze hebben.

De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoekende partij berust op de feiten die haar ouders vanaf hun vierde verzoek om internationale bescherming aangehaald hebben. Daar hebben verzoeksters ouders aangehaald dat ze vreesden dat hun dochters bij een terugkeer naar Afghanistan zouden worden uitgehuwelijkt en geen onderwijskansen zouden krijgen. Op 18 december 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. In zijn arrest met nummer 207 051 van 20 juli 2018 bevestigt de Raad deze beslissing. Op 5 februari 2019 hebben verzoeksters ouders een zesde verzoek om internationale bescherming ingediend. Ook in dit verzoek om internationale bescherming wezen ze op hun dochters, de gedwongen huwelijken en de beperkte onderwijskansen. Uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal op 6 november 2019 de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) neemt. Bij arrest van 17 juli 2020 met nummer X verwerpt de Raad het beroep tegen deze beslissing. Bijgevolg maakt de minderjarige verzoekster, op basis van dezelfde vluchtmotieven als haar ouders, evenmin aannemelijk dat zij om deze redenen nood heeft aan bescherming. De minderjarige verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen elementen aan die de Raad hierover anders doen oordelen. In dit verband benadrukt de Raad dat een internationale beschermingsstatus aan haar ouders geweigerd wordt omdat zij hun voorgehouden herkomst uit het district Behsud gelegen in de provincie Maidan Wardak niet aannemelijk maken.

Tijdens het gehoor heeft de moeder van de minderjarige verzoekster voorts ook nog aangehaald dat ze niet kunnen terugkeren naar Afghanistan omdat Hazara-kinderen door de taliban ontvoerd worden en meisjes in Afghanistan geen enkel recht hebben. De vraag die zich *in casu* stelt is of dit eigen feiten in hoofde van verzoekster zijn die een afzonderlijk onderzoek rechtvaardigen.

Waar de moeder van de verzoekende partij stelt dat haar dochter Hazara is en dat kinderen van deze origine in Afghanistan door de taliban worden ontvoerd en onthoofd, wijst de Raad er vooreerst op dat de Hazara-origine van de verzoekende partij niet betwist wordt, maar dat er met de gedane verklaringen geen persoonlijke vrees wordt aangebracht in hoofde van de verzoekende partij. In de bestreden beslissing werd het volgende gemotiveerd: *“In het Easo rapport “Individuals targeted by armed actors in the conflict” van december 2017 wordt gesteld dat de taliban geen etnische of sektarische agenda hebben, maar alle Afghanen trachten te verenigen in hun strijd tegen de buitenlandse aanwezigheid en*

de huidige overheid. In dit rapport wordt er melding gemaakt van twee voornaamste soorten aanslagen waarbij Hazara's het slachtoffer werden: aanslagen in grote steden tegen plaatsen waar sjiieten samen komen en voorvallen waarbij Hazara's onderweg tegengehouden en vervolgens veelal ontvoerd worden. Het rapport verduidelijkt evenwel dat het viseren van reizende Hazara's niet alleen afgenomen is, maar vooral dat bij de meeste van deze incidenten de Hazara's niet gevisieerd werden omwille van het behoren tot hun etnische of religieuze groep. Door de loutere vage verwijzing naar de houding van de taliban ten opzichte van de Hazara's slaagt jouw moeder er allerm minst in aan te tonen dat er voor jou persoonlijk een gegronde vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade is enkel omdat je het sjiitisch geloof aanhangt of tot de groep der Hazara's behoort." Deze motieven zijn dienstig en worden geenszins weerlegd in het verzoekschrift. De verzoekende partij wijst in het verzoekschrift wel op enkele rapporten en artikels aangaande aanslagen op Hazara's in Kaboel, maar gaat hiermee voorbij aan het feit dat in de bestreden beslissing niet wordt betwist dat er in grote steden aanslagen zijn ten aanzien van sjiitische minderheden. Bovendien blijkt niet dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar Afghanistan zich dient te vestigen in Kaboel.

De moeder van de verzoekende partij verklaarde in haar gehoor dat meisjes en vrouwen geen rechten hebben in Afghanistan. In de bestreden beslissing wordt er correct gesteld dat dit een blote bewering betreft. In het verzoekschrift wordt dit niet betwist, laat staan weerlegd.

In het verzoekschrift wijst de verzoekende partij er nog op dat zij vreest vervolgd te worden in Afghanistan omdat haar vader in een kerk heeft verbleven. Dit element werd niet in het gehoor van 28 oktober 2019 naar voren gebracht. Bovendien is dit geen persoonlijke vrees voor vervolging, maar beroept de verzoekende partij zich opnieuw op elementen van haar ouders die reeds eerder ingeroepen en beoordeeld zijn geweest. In het arrest van 20 juli 2018 met nummer X stelt de Raad immers het volgende: *"Wat betreft de problemen die verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan vreest omdat hij op foto's te zien is in een kerk, wordt in de bestreden beslissingen terecht vastgesteld dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds in het kader van verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming omstandig heeft gemotiveerd waarom deze vrees geen toekenning van internationale bescherming rechtvaardigt. De beoordeling van dit element dient derhalve als vaststaand te worden beschouwd. De verzoekende partijen merken in hun verzoekschrift op dat de verwerende partij zich gebaseerd heeft op een COI Focus over Afgaanse kerkbezitters maar brengen in het kader van huidig verzoek geen nieuwe informatie aan die de eerdere beoordeling van dit risico in een ander daglicht zet."*

In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met haar verwesterd profiel en dat deze elementen in een 9bis-procedure wel zouden worden meegenomen in de beoordeling. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing geen beslissing aangaande een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet betreft en dat uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat de ouders van de verzoekende partij reeds een dergelijke procedure hebben opgestart. Deze argumenten hebben dan ook geen plaats in huidige procedure aangaande de vluchtelingenstatus.

In zoverre wordt geargumenteerd dat 'verwesterde Afghanen' een sociale groep vormen in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad ervoor eerst op dat dit geen aangeboren kenmerk is, noch een kenmerk met gemeenschappelijke achtergrond dat niet kan worden gewijzigd. Evenmin is het een kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de verzoeker om internationale bescherming dermate fundamenteel is, dat niet mag worden geëist dat hij of zij dit opgeeft. Afghanen met een westerse levensstijl delen het kenmerk dat zij zich in het Westen anders gedragen dan van hen wordt verwacht in Afghanistan. Evenwel is de groep zeer divers, zowel wat betreft achterliggende motieven en oorzaken van verwestering, alsook de mate en intensiteit waarmee verwestering deel is gaan uitmaken van de persoonlijkheid als de manier waarop de verwestering zich manifesteert. Voorts hebben 'verwesterde Afghanen' in Afghanistan geen gemeenschappelijke identiteit die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd, nu elk van deze 'verwesterde Afghanen' zijn eigenheid behoudt. Afhankelijk van de mate waarin ze zijn 'verwesterd', zal een andere uitdrukking worden gegeven aan hun re-integratie in Afghanistan. Bovendien kan deze re-integratie afhankelijk zijn van hun sociale en familiale status, hun gender, hun opleidingsniveau en de al dan niet diverse of overheersende cultuur in hun regio van herkomst in Afghanistan. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat 'verwesterde Afghanen' niet kunnen worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Verder oordeelt de Raad dat een westerse levens- of kledingstijl op zich geen godsdienstige of politieke overtuiging vormt. De vervolgingsgronden 'godsdienst' en 'politieke overtuiging' handelen beide over kenmerken die zodanig fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft. De bescherming die op basis van de vervolgingsgrond 'godsdienst' of 'politieke overtuiging' wordt geboden omvat dan ook slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (zie in deze zin HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, pt. 70-71). Bijgevolg besluit de Raad dat een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levens- en kledingstijl in beginsel geen afdoende reden is om als vluchteling te worden erkend, tenzij de verzoeker aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

De minderjarige verzoekende partij geeft nergens blijk, zowel tijdens het gehoor als in het verzoekschrift, dat haar voorgehouden verwestering is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging die bijzonder belangrijk is voor haar om haar (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. Verzoekster die slechts zeven jaar oud is, is te jong om zelf al een uitgesproken mening te kunnen hebben over het behoren tot een bepaalde religie of tot een bepaalde politieke overtuiging. De verzoekende partij geeft, gelet op haar zeer jonge leeftijd, geen blijk van enig maatschappelijk bewustzijn in die zin. De verzoekende partij beperkt zich in het verzoekschrift tot een summiere en algemene verwijzing naar het gegeven dat zij hier geboren is, Nederlands spreekt met haar zus en hier naar school gaat, geïntegreerd is en dat haar ouders hier ondertussen al bijna tien jaar verblijven. Zij toont hiermee echter niet op concrete en pertinente wijze aan dat zij door haar verblijf, scholing en integratie – die overigens niet concreet wordt toegelicht – in België dermate verwesterd zou zijn dat zij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de vigerende wetten, normen en gebruiken in de Afghaanse samenleving, noch dat zij omwille van bepaalde opvattingen problemen zou ondervinden bij terugkeer. Met het loutere algemene betoog van verzoekster dat zij niet wenst zich conform de normen te gedragen, maakt zij niet aannemelijk dat de voorgehouden verwestering van die aard is dat zij een kenmerk uitmaakt van haar persoon dat nog moeilijk kan worden gewijzigd waardoor zij zich onmogelijk kan conformeren aan de vigerende normen en gebruiken in de Afghaanse samenleving en haar leven aldaar niet kan opnemen samen met haar ouders.

Voorts licht de verzoekende partij niet concreet toe waarom haar voorgehouden verwestering er in haar geval toe zou kunnen leiden dat haar een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegeschreven bij terugkeer naar Afghanistan. Evenmin licht zij concreet toe waarom hen een "deviating morality" zou worden toegeschreven. Zoals reeds vastgesteld, maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen kenmerken heeft, minstens maakt zij niet aannemelijk dat zij deze niet kan veranderen, of dat dat niet redelijkerwijs van haar mag worden verwacht (HvJ 5 september 2012, gevoegde C-71/11 en C-99/11, pt.71; HvJ 7 november 2013, gevoegde zaken C-199/12, C-200/12 en C-201/12; pt. 71).

Immers zijn bepaalde (her)aanpassingen aan de in Afghanistan heersende culturele normen en waarden niet onoverkomelijk en toont de verzoekende partij niet aan dat een persoonlijke aanpassing hieraan fundamentele rechten zou schenden in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet, met name van artikel 15, lid 2 van het EVRM en artikel 1 van het EU-Handvest dat stelt dat de menselijke waardigheid onschendbaar is en moet worden geëerbiedigd en beschermd, noch dat een persoonlijke aanpassing zou leiden tot ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In die zin, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in het standpunt dat: *"Met betrekking tot jouw gebrek aan kennis over de Afghaanse tradities en cultuur dient opgemerkt te worden dat je hier in België opgroeit bij jouw ouders die van Afghaanse origine zijn. Het CGVS is dan ook van oordeel dat je familie desgewenst in staat moet zijn je de nodige kennis over Afghanistan bij te brengen op het niveau van een kind. Hoewel het CGVS begrip opbrengt voor het feit dat een terugkeer naar jouw land van nationaliteit bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, moet worden benadrukt dat het feit dat geen van deze elementen een intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/ of fysieke integriteit inhoudt en zodoende in jouw hoofd geen aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."* Tot slot benadrukt de Raad dat een internationale beschermingsstatus aan haar ouders geweigerd wordt omdat zij hun voorgehouden herkomst uit het district Behsud gelegen in de provincie Maidan Wardak niet aannemelijk

maken. Doordat de ouders van de verzoekende partij hierover geen duidelijkheid brengen, laten zij ook niet toe de voorgehouden verwestering van hun dochter te onderzoeken ten aanzien van een welbepaalde regio in Afghanistan.

Het eventueel moeten dragen van een meer conservatieve kledingstijl is dan ook onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van ernstige schade. Het loutere gegeven dat men in België geboren is en in een grotere mate vrij is in de keuze van kledingstijl dan in het land van herkomst, is voorts niet voldoende om een internationale beschermingsstatus te verlenen. De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat ze de meeste woorden in haar moedertaal niet begrijpt, maar onderbouwt dit geenszins met een begin van bewijs.

De verzoekende partij toont niet aan dat *in casu* sprake zou zijn van een eigen feit dat een apart onderzoek rechtvaardigt.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, stelt de Raad vast dat, zoals in de bestreden beslissing ook wordt gemotiveerd, dat er door de ouders van de verzoekende partij niet werd aangetoond dat ze van het district Behsud in de provincie Maidan Wardak afkomstig zijn of waar ze de jaren voor hun komst naar België hebben verbleven, noch maakten ze aannemelijk dat ze afkomstig zijn uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend. In de meest recente beoordeling door de Raad, in zijn arrest van 17 juli 2020 met nummer 238 741, wordt het volgende gesteld:

“Met betrekking tot de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus wordt in het arrest van 20 juli 2018 met nummer 207 051 gesteld dat: “De Afghaanse nationaliteit van de verzoekende partijen staat in dezen niet ter discussie. Zij maken echter hun voorgehouden herkomst uit het district Behsud gelegen in de provincie Maidan Wardak niet aannemelijk, noch dat zij afkomstig zijn uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partijen om hun verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partijen voor hun komst naar België of over de vraag of de verzoekende partijen afkomstig zijn uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partijen zelf menen dat er in hun werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad besluit dat de verzoekende partijen geen elementen aanbrengen waarom zij een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.” Het louter verwijzen naar de veiligheidssituatie in Kaboel en de algemene situatie van terugkeerders kan geenszins beschouwd worden als een nieuw element waarmee de verzoekende partijen hun ware regio van herkomst aannemelijk maken. In het kader van het onderhavige beroep brengen de verzoekende partijen dan ook geen nieuwe gegevens of elementen aan die van die aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun relaas voorgehouden bij hun eerdere verzoeken om internationale bescherming te herstellen.”

Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de ouders van de verzoekende partij voor hun komst naar België of over de vraag of zij afkomstig zijn uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is. Daar er geen zicht is op de regio van herkomst van de ouders, kan er ook geen regio van herkomst worden vastgesteld voor de verzoekende partij. Bijgevolg stelt de Raad dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Samenvattend besluit de Raad samen met de commissaris-generaal dat de verzoekende partij in het kader van haar beschermingsverzoek geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

3.2.4. Aangezien artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2.5. De verzoekende partij verwijst naar het hoger belang van het kind en naar artikel 3 van het VN Kinderrechtenverdrag.

De Raad bevestigt dat de belangen van het kind een doorslaggevende overweging vormen. Er mag evenwel niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, bij de beoordelingen van verzoeken om internationale bescherming, enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling, al dan niet minderjarig, voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. In dit geval komt hier nog bij dat de commissaris-generaal en de Raad, in navolging van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, vooraf moeten onderzoeken of zij het beschermingsverzoek van verzoekster al dan niet ontvankelijk kunnen verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan, mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Staten moeten alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat een kind de bescherming en de zorg krijgt die het nodig heeft voor zijn welzijn en dat de eenheid van het gezin in stand kan worden gehouden. Dit is echter niet de bevoegdheid van de commissaris-generaal of van de Raad maar behoort tot de bevoegdheid van de minister bevoegd voor asiel en migratie.

De Raad wijst erop dat in het kader van een beschermingsverzoek de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling enkel moet worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming, en ook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet.

Het beginsel van het "belang van het kind" is in die zin in het specifieke kader van verzoeken om internationale bescherming dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013: *"Bovendien kan de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in uitvoering van Europese regelgeving en van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus". Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het IVRK, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn voor daden van vervolging van kindspecifieke aard zoals gedwongen huwelijk, kindsoldaten, vrouwelijke genitale verminking, ..."*

Het verzoekschrift laat na concreet te maken waar en op welke wijze geen rekening zou zijn gehouden met haar belangen als minderjarige. Het verzoekschrift maakt dan ook niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind.

Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal door in dit geval te oordelen dat de verzoekende partij geen eigen feiten aanhaalt die een apart onderzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

3.2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de moeder van de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord, daar de verzoekende partij te jong is om zelf duidelijke verklaringen af te leggen. Tijdens dit interview kreeg de moeder van de verzoekende partij de mogelijkheid de vluchtmotieven van haar minderjarige dochter uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.2.7. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van de beschermingsverzoeken in het licht van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2.8. De Raad heeft het beroep van verzoekster in zijn geheel en ten gronde kunnen onderzoeken. Er is geen reden om de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De overige aangevoerde schendingen en argumenten in het verzoekschrift kunnen hier, gelet op het voorgaande, niet leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juli tweeduizend twintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS